

Verdrag, op 27 april 1965 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België gesloten, nopens de ontginning van steenkolen in evenwijdig aan de grens liggende stroken van langs de Maas gelegen steenkolenmijnen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 12 juli 1965.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 11 augustus 1965.

's-Gravenhage, 7 juli 1965.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst van het op 27 april 1965 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België gesloten Verdrag nopens de ontginning van steenkolen in evenwijdig aan de grens liggende stroken van de langs de Maas gelegen steenkolenmijnen (*Trb.* 1965, 65) ¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve U Hoogedelgestrengte hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Bij het op 23 oktober 1950 te Brussel gesloten verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België, houdende vaststelling van een ontginningsgrens voor de aan beide zijden van de Maas gelegen steenkolenmijnen (*Trb.* 1952, 94), goedgekeurd bij de wet van 14 november 1951 (*Stb.* 486), werd een ontginningsgrens tussen Staatsmijn Maurits en de aangrenzende Belgische mijn Limbourg Meuse vastgesteld. Aansluitend werd bij het op 5 april 1963 te Brussel gesloten verdrag, houdende verdere vaststelling van een ontginningsgrens voor de aan beide zijden van de grens langs de Maas gelegen steenkolenmijnen (*Trb.* 1963, 83), door de Staten-Generaal op 17 oktober 1963 goedgekeurd, eveneens een ontginningsgrens vastgesteld tussen Staatsmijn Maurits en het ten zuiden van vorengenoemde Belgische mijn gelegen, nog niet in ontginning zijnde mijnveld, waarvan de Belgische Staat de concessionaris is.

De redenen tot het sluiten van genoemde verdragen waren:

a. het is onmogelijk te werken met een grens tussen bedoelde mijnvelden, die samenvalt met de rijksgrens, gevormd door de „thalweg” van de Maas, waarvan de ligging door een natuurlijk uitschurings- en aanslibbingsproces enigszins aan veranderingen onderhevig is;

b. voorts kunnen langs een vrij grillig verlopende en uit gebogen lijnen bestaande grens steenkolenlagen niet zonder aanmerkelijke verliezen van voorraden worden ontgonnen; voor een economische ontginning is het nodig, dat de ontginningsgrenzen uit rechte, althans gebroken rechte, lijnen bestaan.

In de omgeving van de hogerbedoelde ontginningsgrens zijn tussen de punten 64a en 145, vermeld op de bij het verdrag behorende kaart, de geologische omstandigheden zodanig, dat zowel aan Nederlandse als aan Belgische zijde door storingen in de ondergrond diverse niet onbelangrijke gedeelten van

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

steenkolenlagen niet of zeer moeilijk door de betrokken mijn zelf kunnen worden ontgonnen. In die gevallen is echter ontginning door de tegenoverliggende mijn zonder het treffen van speciale voorzieningen of extrakosten wel mogelijk.

Ten zuiden van hogergenoemd punt 64a komen aan Belgische zijde in de mijn Limbourg Meuse in de omgeving van de ontginningsgrens geen ontginbare kolenlagen voor, terwijl in het daaraan grenzende Belgische staatsmijnveld nog geen ontginning plaatsvindt. Aan Nederlandse zijde is men bij de ontginning van steenkolen in het gebied ten zuiden van laatstgenoemd punt op een tectonische storing gestoten, welke storing het onmogelijk maakt kolenlagen tot aan de ontginningsgrens te winnen.

Ten einde het verlies van steenkolen zoveel mogelijk te voorkomen en een zo economisch mogelijke ontginning der desbetreffende lagen te verzekeren, verdient het aanbeveling om in een strook van 500 m ter weerszijden van de ontginningsgrens, waar zulks niet op technische bezwaren stuit, dus tussen eerdergenoemde punten 64a en 145, de mogelijkheid te openen om die gedeelten van kolenlagen, welke niet economisch door de betrokken mijn kunnen worden gewonnen, door de tegenoverliggende mijn te laten ontginnen. Een strook van 500 m ter weerszijden van de ontginningsgrens moet voldoende worden geacht. Voor zover thans kan worden overzien zullen de zich buiten deze strook bevindende kolenlagen door de betrokken mijn zelf kunnen worden ontgonnen.

Aangezien slechts van geval tot geval kan worden gezien welke gedeelten van kolenlagen, gelegen binnen vorenbedoelde strook, voor ontginning door de aan de andere zijde van de ontginningsgrens gelegen mijn in aanmerking komen, ware het aan van geval tot geval tussen de betrokken mijnbestuurders te sluiten privaatrechtelijke overeenkomsten over te laten in welke mate van de in het ontwerp-verdrag voorziene mogelijkheid gebruik zal worden gemaakt.

Bij ontginning van kolenlagen door de aan de andere zijde van de grens gelegen mijn wordt uiteraard de ontginningsgrens overschreden. Het is nodig, dat met het oog op de veiligheid in de ondergrondse werken van geval tot geval de nodige voor-

schriften worden gegeven. Hierin wordt voorzien bij artikel 2 van het verdrag.

Voorts moeten om technische redenen, o.a. in verband met de luchtverversing, de ondergrondse werken der beide mijnen te allen tijde voldoende van elkaar verwijderd blijven. Hierop heeft artikel 3 betrekking.

Bij artikel 5 van het in de aanhef genoemde verdrag van 23 oktober 1950 worden de rechtsgevolgen geregeld van het onder het grondgebied van het andere land ontginnen van steenkolen. Als uitgangspunt hierbij geldt, dat op zodanige ontginning van toepassing zijn de wetten en bepalingen van de Staat, in welks gebied de bij die ontginning gewonnen kolen aan de oppervlakte worden gebracht. Evengenoemd artikel wordt bij artikel 4 van het onderhavige verdrag van overeenkomstige toepassing verklaard.

De ondergetekenden mogen hierbij nog aantekenen, dat de wenselijkheid om met overschrijding van de ontginningsgrens steenkolen van de aan de andere zijde dier grens gelegen mijn uit te ontginnen en de daaruit voortvloeiende wenselijkheid ten tijde van de totstandkoming van hogergenoemde verdragen van 23 oktober 1950 en van 5 april 1965 niet waren te voorzien. De nodige kennis omtrent de gesteldheid van de ondergrond wordt in het algemeen slechts geleidelijk verkregen en met name door meer intensieve ontginning van naburige kolenlagen. Ten aanzien van de in het onderhavige verdrag bedoelde strook ter weerszijden van de ontginningsgrens zijn vooral de laatste tijd de nodige inzichten omtrent de geologische gesteldheid en het storingsverloop verkregen.

Op grond van de huidige inzichten mag overigens worden verwacht, dat door de in het verdrag vervatte voorzieningen een situatie zal ontstaan, die voor geruime tijd bevredigend zal zijn.

De Minister van Economische Zaken,
J. M. DEN UYL.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.